

Mana-i Harfi; Hücreden Kur'an'a Giden Yol

Varlığın dili, bütünü küçük numunelerde özetler şekildedir. Kâinatın

genelinin oluşumu ile ilgili Büyük Patlama ve ardından dünyanın oluşumu ve canlılığın bu kürecikte yerleşimi ve gelişimi ile ilgili evrim teorisi, genel tekâmülün işleyişini ve nasıl oluştuğunu izah için ortaya atılmıştır. Varlığı, kendi iç mekanizmaları ile ve iç dinamiklerinin oluşturduğu kurallar bütünü ile izah etme gayreti, bu türden kartezyen yaklaşımları doğurmuş ve dıştan bir gücün mümkün olduğu ölçüde işleyişe dahil edilmediği, iç dinamiklerle izahın bir yaratıcıya ihtiyacı ortadan kaldıracacağı ve semavi dinlerin insanlığa getirdiği öğretilerin gereğinin kalmayacağı düşünülmüştür. Varlığın genel yapısının da sürekli ve aynı yöndeki işleyişlerin bir sonucu olması gerektiği düşüncesi genetik programla ve onun üzerinden evrimle yapılmaya çalışılmıştır. İşleyişin belirli noktalarındaki değişiklikler, geçişler, türlerin oluşumu ise genetik program değişiklikleri yani mutasyonlarla izah edilmeye çalışılmıştır.

Belirli bir kontrol olmadan mutasyonların nasıl kontrollü olarak gerçekleşebileceği bir yana bırakılırsa, aslında çok uzun vadeli gelişmelerin izahı olan mutasyonlara hiç gerek kalmaksızın tek türden pek çok farklı türlerin gelişiminin örnekleri her canlıda, her insanda pratik olarak gözler önüne serilmektedir.

Canlılar alemi, bitkiler alemi, hayvanlar alemi ve insanlar alemi gibi bir de hücreler alemi vardır. Bu, yüzlerce farklı türde, farklı şekilde farklı ömrü ve farklı fonksiyonları olan hücrelerin oluşturduğu bir alemdir. Canlıların, bitkilerin, hayvanların ve insanların yeryüzünü donatması ve asırlardır yaşadıkları değişimlere benzer şekilde her bir canlı türünün hücreleri de bir ilk ata misali, ilk hücreden çoğalıp başkalaşarak oluşturdukları bir manzara sergilerler. Annelerden ve babalardan gelen yarımsar iki hücrenin oluşturduğu zigotlar sayısız canlı bedenlerin ilk ataları gibidirler. Bunlar, oluşumlarının hemen ardından bölünmeye başlarlar.

Neden, sanki bir amip hücresinin bölünmeyip, zigotun bölündüğü konusu çok net olarak aydınlatılmış gibi, bu bölünmelerin belirli noktalarında hücrelerin farklılaşması konusu yalnızca gündeme getirilmekte; ve hangi saikle bunun gerçekleştiğinin bilinmediği ifade edilmektedir?

Proliferasyon olarak ifade edilen bölünmeler ve ardından diferansiyasyon olarak ifade edilen başkalaşmalar aynı genetik yapıdaki hücrelerde gerçekleşmektedir. Yani birbirinden çok farklı yapıda, birbiri ile hiç alakası olmayan fonksiyonlar gören göz hücresi ile sinir hücresinin taşıdığı genetik kodlar şu anki bilgilerimizle aynı yerden kopyalanmıştır, yani birbirinin aynıdır. Bu da farklılaşma, başkalaşma ya da bu değişimler üzerinden tekamül için mutasyonların, yani genetik şifrelerde değişiklik olmasının şart olmadığını açıkça ortaya koymaktadır. Mutasyonlarla bu değişimlerin olması halinde de oluşan mutasyonların kontrollü olması gerektiği, ortaya çıkacak değişimin arzu edilen sonucu doğuracak şekilde olması şartı açık şekilde gözükmemektedir. Zincirleme değişimlerin, bölünmelerin olduğu bir zeminde, herhangi bir noktadaki küçük bir değişimin, domino taşlarının yıkılmasına benzer şekilde büyük sonuçlar doğuracağı bir işleyişte kontrolsüzlük mümkün değildir. Kontrolsüz değişimlerin çevremizde gördüğümüz kararlı, hikmetli, ölçülü, anlamlı yapıları

doğurabilmesini akıl ve mantık ölçülerimiz kabul edemez.

“İnsanlık ve dünyamız hangi süreçlerden geçtikten sonra bu günlere geldi, yeryüzünde bu kadar çok sayıda canlı türü nasıl oluştu?” gibi sorulara cevap ararken, bugün ana rahimlerine düşen binlerce zigotun benzer bir sürece başladıklarını da aklımızda bulundurmamız gerekir. Kâinatın, yeryüzünün ve insanlığın bütünü adeta her bir canlıda özetlenmiştir. Bütünde ve fertte açık bir şuurlu işleyiş, kontrol, ölçü, maksada yönelik oluş ve her tarafı en inceliklerine kadar kuşatan irade gözlenmektedir.

İnsan ve onun akli da, düşünme melekeleri de ve onda oluşmuş mantık kuralları da şu varlık çarklarının dönüşü içinde şekillenmiştir. Bu sınırlılık ve kayıtlılık içinde ortaya konacak varlık tariflerinin gerçeği ne ölçüde yansıtabileceğini kestirmek bile çok güç olmalıdır. O yüzden şu ana kadar ortaya konan hiç bir varlık izahı; ne Büyük Patlama ne Evrim Teorisi, ne Newton’un Yerçekimi Kanunu ne Einstein’ın İzafiyet Teorisi... hiçbiri ama hiçbiri, her şeyin teorisi ve varlığın bütüncül bir izahı olamamıştır.

O halde semavi dinler ve kutsal kitapları böyle bir acizyet içindeki bizlere, insanlığa uzanan yardım elleri olarak kabul etmeli ve insanoğlunun gayretleri sonucu oluşan yukarıda sıraladıklarımıza benzer varlık izahlarını bu bütüncül bakışlar ışığında ele almalıyız. Belki de böyle yapmakla kâinat yap-bozunun parçalarını daha rahat yerlerine oturtabileceğiz. Bu noktada ise bütün semavi dinleri, insanlık içindeki bütün üstün vasıflıları toplayan ve varlığa en tepeden bakan ve Miracı yaşamış bir Elçi (a.s.m.) ile insanlığa gönderilen Kur’an gerçekten insanlara rahmet ve en büyük rehber olmalıdır. Doğru okunduğunda her bir hücreden Kur’an’a giden bir yol olduğu, açık bir şekilde görülebilecektir.